

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 16ης Ιουλίου 1999 *

Στην υπόθεση T-143/99 R,

Hortiplant SAT, εταιρία ισπανικού δικαίου, με έδρα στην Amposta (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τις Concepción Fernández Vicien, δικηγόρο Βαρκελώνης, και Eva Contreras Ynzenga, δικηγόρο Μαδρίτης, δικηγορικό γραφείο Cuatrecasas, avenue d'Auderghem 78, Βρυξέλλες,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Juan Guerra Fernández, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C (1999) 537 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1999, περί καταργήσεως κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Με την απόφαση C (92) 3125, της 3ης Δεκεμβρίου 1992, που ελήφθη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού (ΕΕ L 374, σ. 25), η Επιτροπή χορήγησε στην αιτούσα χρηματοδοτική συνδρομή σχετικά με το σχέδιο 92.ES.06.022 που φέρει τον τίτλο «Πρωτοβουλία υπό τη μορφή πιλοτικού σχεδίου επιδείξεως νέας εξαιρετικά αποτελεσματικής μεθόδου παραγωγής φυτωρίου: εφαρμογή στις διακοσμητικές και δασικές ποικιλίες».
- 2 Το συνολικό κόστος της πρωτοβουλίας ήταν 1 184 624 ECU και η κοινοτική συνδρομή είχε καθοριστεί σε ανώτατο ποσό 731 992 ECU.

- 3 Σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος 2 της αποφάσεως της 3ης Δεκεμβρίου 1992, δύο προκαταβολές συνολικού ποσού 512 393 ECU χορηγήθηκαν στην αιτούσα.
- 4 Στις 12 Ιουνίου 1997 η Επιτροπή απηύθυνε έγγραφο στην αιτούσα, με το οποίο την ενημέρωνε ότι οι υπηρεσίες της είχαν αρχίσει τη διενέργεια τεχνικού και λογιστικού ελέγχου σχεδίων χρηματοδοτήσεως που ήδη είχε θεσπίσει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του προμνημονευθέντος άρθρου 8 του κανονισμού 4256/88.
- 5 Μετά τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου και την ανταλλαγή διαφόρων εγγράφων με την αιτούσα, η Επιτροπή, με έγγραφο της 3ης Απριλίου 1998, κοινοποίησε στην αιτούσα τις διαπιστώσεις της. Επισήμανε την ύπαρξη περιστατικών που μπορούσαν να συνιστούν αντικανονικές ενέργειες και ανακοίνωσε την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο σημείο 10 του παραρτήματος 2 της αποφάσεως της 3ης Δεκεμβρίου 1992 και στο άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1). Η αιτούσα ενημερώθηκε επίσης ότι θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η επιστροφή των μέχρι τότε χορηγηθέντων ποσών. Καλούνταν επίσης να προσκομίσει εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων, την απόδειξη ότι οι υποχρεώσεις που απέρρεαν από την απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 1992 είχαν εκπληρωθεί.
- 6 Η αιτούσα απάντησε με έγγραφο της 26ης Μαΐου 1998.
- 7 Στις 26 Οκτωβρίου 1998 η ισπανική εισαγγελική αρχή, στην οποία διαβιβάστηκε ο φάκελος της υποθέσεως από την Επιτροπή, κίνησε διώξεις ιδίως κατά των εταίρων της αιτούσας, στηριζόμενες σε υπόνοιες για παραποίηση εμπορικών εγγράφων και υπεξαίρεση.

- 8 Στις 4 Μαρτίου 1999 η Επιτροπή έλαβε την επίδικη απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στην αιτούσα στις 12 Απριλίου 1999 και απευθύνθηκε επίσης στο Βασίλειο της Ισπανίας. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διατάσσει την κατάργηση της εν λόγω χρηματοδοτικής συνδρομής και την επιστροφή, από την αιτούσα και, ενδεχομένως, από τα νομικώς υπεύθυνα για τα χρέη της πρόσωπα, των ήδη χορηγηθεισών προκαταβολών, εντός προθεσμίας 60 ημερών από την κοινοποίηση της αποφάσεως.
- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Ιουνίου 1999, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως αυτής.
- 10 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η αιτούσα υπέβαλε επίσης, δυνάμει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, την παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως, χωρίς να απαιτείται εκ μέρους της η σύσταση τραπεζικής ή άλλης εγγυήσεως.
- 11 Η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως αυτής στις 25 Ιουνίου 1999.
- 12 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου αναπληρώθηκε από τον πρόεδρο του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου.
- 13 Οι διάδικοι διατύπωσαν προφορικά τις διευκρινίσεις τους στις 5 Ιουλίου 1999.

Νομική εκτίμηση

- 14 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 15 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι μια αίτηση προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, και επομένως μια αίτηση αναστολής εκτελέσεως είναι απορριπτέα εφόσον δεν πληρούνται μία από αυτές (ιδίως διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Ιουνίου 1999, T-56/99 R, *Marlines κατά Επιτροπής*, μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 8).
- 16 Πρέπει κατ' αρχάς να εξεταστεί η προϋπόθεση που συνδέεται με τον επείγοντα χαρακτήρα.
- 17 Ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται εν σχέσει προς την ανάγκη λήψεως προσωρινής αποφάσεως ώστε να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου.
- 18 Απόκειται στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου να προσκομίσει την απόδειξη ότι δεν θα μπορούσε να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιας φύσεως (ιδίως διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, *Prayon-Rupel κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 36). Για να μπορέσει να εκτιμήσει αν η ζημία την οποία προβάλλει η αιτούσα έχει σοβαρό και ανεπανόρθωτο χαρακτήρα και δικαιολογεί, συνεπώς, την κατ' εξαίρεση αναστολή εκτελέσεως μιας αποφάσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να διαθέτει συγκεκριμένες ενδείξεις επιτρεπόμενες να εκτιμήσει τις ακριβείς συνέπειες που πιθανώς να προέκυπταν από την έλλειψη των ζητούμενων μέτρων (διάταξη του Προέδρου του

τέταρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 2ας Απριλίου 1998, T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen και Hapag-Lloyd κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-641, σκέψη 64).

- 19 Δεν είναι πάντως αναγκαίο η αμεσότητα της προβαλλόμενης ζημίας να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα. Αρκεί, ιδιαίτερα όταν η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, να μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανολογήσεως [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 38].

- 20 Στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα αναφέρει επανειλημμένα ότι θα διέτρεχε τον κίνδυνο πτωχεύσεως αν δεν ανεστελλετο η εκτέλεση της αποφάσεως.

- 21 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι η αιτούσα δεν προσκόμισε, στο στάδιο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, κανένα στοιχείο ικανό να στηρίξει τους ισχυρισμούς της. Αν και η αιτούσα προσκόμισε ογκώδη παραρτήματα, κανένα από αυτά δεν αφορά εντούτοις, άμεσα ή έμμεσα, τη λογιστική και οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως, ενώ αυτό αποτελεί εξ ορισμού ουσιώδες στοιχείο που πρέπει να στηρίζει την παρούσα αίτηση.

- 22 Μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η αιτούσα προσκόμισε ένα έγγραφο σχετικά με τους λογαριασμούς της εταιρίας, που φέρει τον τίτλο «ισοζύγιο της καταστάσεως» («balance de situación»).

- 23 Πέρα από το ζήτημα του παραδεκτού τέτοιου εγγράφου, λαμβανομένου υπόψη του όψιμου χαρακτήρα της προσκομίσεώς του, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, αφού το εξέτασε επισταμένως και έλαβε τις παρατηρήσεις των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, θεωρεί ότι δεν έχει επαρκή αποδεικτικό χαρακτήρα ενόψει των αρχών που μνημονεύθηκαν ανωτέρω.

- 24 Πράγματι, το έγγραφο αυτό συνίσταται σε απλή απαρίθμηση λογιστικών θέσεων, υπό τη μορφή καταλόγου καταρτισμένου με ηλεκτρονικό υπολογιστή, ο οποίος στερείται θεωρήσεως από ανεξάρτητο ελεγκτή. Επομένως, κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να καθοριστεί η πηγή του καταλόγου αυτού ούτε να υπάρξει εγγύηση όσον αφορά το περιεχόμενό του.
- 25 Αυτή η έλλειψη αξιοπιστίας ενισχύεται ακόμη από την ένδειξη «01.01.1999/31.12.1999» που αναγράφεται στην αρχή κάθε σελίδας, η οποία γεννά αμφιβολία ως προς την ακριβή περίοδο στην οποία αναφέρονται οι προσκομιζόμενες πληροφορίες.
- 26 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τον ισχυρισμό της αιτούσας, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σύμφωνα με τον οποίο εταιρίες του τύπου της αιτούσας δεν έχουν την υποχρέωση, κατά την ισπανική νομοθεσία, να τηρούν λογαριασμούς θεωρημένους από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα. Ωστόσο, εφόσον η αιτούσα φέρει το βάρος της αποδείξεως, στα πλαίσια κατ' αντιμωλίαν διαδικασίας την οποία κίνησε η ίδια για να επιτύχει, κατ' εξαίρεση από την πρώτη φράση του άρθρου 242 ΕΚ, την αναστολή της εκτελέσεως μιας αποφάσεως της Επιτροπής, όφειλε να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία έχοντα ένα πραγματικό βαθμό αξιοπιστίας.
- 27 Αυτό επιβαλλόταν εν προκειμένω κατά μείζονα λόγο διότι, όπως προκύπτει από την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και από τις παρατηρήσεις της αιτούσας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως χωρίς να απαιτείται η εκ μέρους της σύσταση τραπεζικής ή άλλης εγγυήσεως.
- 28 Κατά πάγια όμως νομολογία, τέτοιο αίτημα μπορεί να γίνει δεκτό μόνον αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις (ιδίως προμνημονευθείσα διάταξη Marli-nes κατά Επιτροπής, σκέψη 11).
- 29 Εν προκειμένω, η αιτούσα περιορίστηκε να προσκομίσει μια βεβαίωση της caixa catalana, με την οποία η τελευταία αρνείται να της χορηγήσει την εγγύηση που ζήτησε. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπιστώνει ότι το έγγραφο αυτό, του οποίου μία μόνη φράση

έχει σχέση με την παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, είναι διατυπωμένο κατά τρόπο γενικό και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έχον επαρκή αποδεικτικό χαρακτήρα.

- 30 Κατά συνέπεια, λαμβανομένου υπόψη του πρωταρχικού συμφέροντος της Κοινότητας για την αναζήτηση και την κύρωση σοβαρών απασθاليών κατά τη χρήση κοινοτικών επιδοτήσεων, ως προς τις οποίες από τον φάκελο της υποθέσεως συνάγονται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρές υπόνοιες, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν θα μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να χορηγήσει αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως χωρίς τη σύσταση τραπεζικής ή άλλης εγγυήσεως.
- 31 Πρέπει συνεπώς να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για να γίνει δεκτό το αίτημα της αιτούσας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 32 Η αιτούσα ζητεί από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 33 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη. Πρέπει επομένως να υπάρξει επιφύλαξη ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 16 Ιουλίου 1999.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

A. Potocki